

Lieta T-369/08

European Wire Rope Importers Association (EWRIA) u.c.

pret

Eiropas Komisiju

Dempings — Ķīnas, Indijas, Dienvidāfrikas, Ukrainas un Krievijas izcelsmes dzelzs un tērauda trošu un tauvu imports — Atteikums veikt daļēju ieviestā antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanu

Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 17. decembra spriedums II - 6289

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Pārsūdzami akti — Jēdziens — Akti ar juridiski saistošu iedarbību — Komisijas vēstule, kurā ir pausts tās atteikums veikt daļēju antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanu*
(EKL 230. pants; Padomes Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. un 6. punkts)
2. *Tiesvedība — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības*
(Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts)
3. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Daļējas antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanas procedūra*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punkts)

4. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Daļējas antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanas procedūra*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punkts un 21. panta 1. punkts)
5. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Komisijas atbilde uz lūgumiem sniegt iepriekšēju viedokli par tehniskiem jautājumiem, kas nav lēmums — Tiesiskās palāvības principa pārkāpums — Neesamība*
(Padomes Regula Nr. 384/96)

1. Lai noskaidrotu, vai Komisijas vēstule, kurā ir sniegta atbilde uz lūgumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu atbilstoši Regulas Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 11. panta 3. punktam, ir lēmums EKL 230. panta nozīmē, ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā tās būtību, Komisijas nodomu un situāciju, kādā tā tikusi sagatavota, šī iestāde ar šo aktu ir paudusi savu galīgo nostāju par minēto pārskatīšanas pieprasījumu.

Ja Komisijas vēstule, kurā prasītājs ir informēts, ka, balstoties uz tā sniegto informāciju, nav iespējams secināt, ka ir

jāuzsāk daļēja starpposma pārskatīšana, ir atbilde uz prasītāja vēstuli, ar kuru tas informē Komisiju par savu nodomu nepapildināt lūgumu veikt pārskatīšanu tāpēc, ka minētajā lūgumā esot pietiekami daudz pierādījumu, ir acimredzams, ka lēmums ir pieņemts par minēto lūgumu.

Turklāt pretēji situācijai, kad Komisija pēc konsultēšanās ar Konsultatīvo komiteju atbilstoši Regulas Nr. 384/96 11. panta 6. punktam nolemj veikt starpposma pārskatīšanu, atteikums uzsākt šādu pārskatīšanu, ja nepastāv pietiekami

pirādījumi, nav pagaidu vai sagatavojošs pasākums, jo tam nesekos neviens cits tiesību akts, par kuru varētu iesniegt prasību to atcelt.

Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka prasītājs vēl var iesniegt Komisijai papildu informāciju, kas varētu likt pēdējai minētajai pārskatīt savu nostāju. Minētās informācijas sniegšana neietekmē to, ka pirmais pārskatīšanas pieprasījums jau bija noraidīts. Turklāt šī lēmuma raksturu nevar atspēkot tas vien, ka šo vērtējumu ir snieguši Komisijas dienesti, nevis pati Komisija, jo tas rada saistošas juridiskas sekas, kas var ietekmēt prasītāja intereses, un tādējādi ir atzīstams par apstrīdamu aktu saskaņā ar EKL 230. pantu.

(sal. ar 34.–38., 40., 42. un 43. punktu)

2. No Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka ikvienā pieteikumā par lietas ierosināšanu norāda strīda priekšmetu un kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai

un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam. Lai nodrošinātu tiesisko drošību un pareizu tiesvedību un lai prasība būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība pamatota, vismaz kopsavilkuma veidā, bet loģiski un saprotami ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta.

Šajā ziņā, kaut arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma pamata daļu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz konkrētām tam pievienoto dokumentu daļām, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt galveno tiesisko argumentu neesamību, kam ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā. Turklāt Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pārbaudes veikšanai un tehniskos nolūkos. Tādēļ pašā prasības pieteikumā ir skaidri jānorāda pamati, ar kuriem ir pamatota prasība, jo tajā esošs abstrakts izteikums vien neatbilst reglamenta prasībām.

(sal. ar 48. un 49. punktu)

3. Komerccarbības aizsardzības pasākumu jomā iestādēm, ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītību, ir plaša rīcības brīvība. Tas pats attiecas uz sarežģītiem tehniskiem vērtējumiem, ko veikušas Savienības iestādes.

Tādējādi Komisijai ir plaša rīcības brīvība, nosakot vajadzību saglabāt antidempinga pasākumus atbilstoši Regulas Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 11. panta 3. punktam, kā arī nosakot, vai pieprasījumā veikt starpposma pārskatīšanu ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pierāda vajadzību veikt šādu pārskatīšanu.

Šajā jomā, Savienības tiesai veicot kontroli attiecībā uz iestāžu vērtējumiem, tā pārbauda tikai to, vai ir ievērotas procesuālās tiesību normas, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras.

Runājot par apstākļu maiņu, kas var attaisnot konkrēta ražojuma izslēgšanu no attiecīgā ražojuma definīcijas, ja Komisija vērtē pieprasījumu veikt ieviesta antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanu atbilstoši Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punktam, minētajā regulā nav precizēts, kādā veidā ir jādefinē ražojums vai ražojumu spektrs, attiecībā uz kuru var veikt izmeklēšanu par dempingu, ne arī prasīts veikt detalizētu taksonomiju. Šī rīcības brīvība katrā atsevišķā gadījumā ir jāīsteno atkarībā no visiem atbilstošajiem faktiskajiem apstākļiem. Lai definētu attiecīgo ražojumu, iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, piemēram, ražojumu fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojumu, to savstarpēju aizstājamību, to, kā ražojumu uztver patērētājs, izplatīšanas kanālus, ražošanas procesu, ražošanas izmaksas un kvalitāti. Katrā ziņā, kaut arī attiecīgā ražojuma definīcija var atbilst tai klasifikācijai, kas ir noteikta kopīgā standartā, ražojuma, uz ko attiecas antidempinga pasākumi, definīcija nevar būt atkarīga no šādas klasifikācijas.

Tādējādi apgalvojumam, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atsakoties uzsākt starpposma pārskatīšanu, ir jābūt pamatotam ar argumentiem, kuru mērķis ir pierādīt, ka, vērtējot

nepieciešamību uzsākt pārskatīšanu, Komisija ir veikusi kļūdainu vērtējumu attiecībā uz faktoriem, ko tā uzskatīja par atbilstošiem, vai ka tai bija jāņem vērā citi daudz atbilstošāki faktori, kas pārskatīšanā norādīja uz šī ražojuma izslēgšanu no attiecīgā ražojuma definīcijas.

vērtēšana ir saistīta ar vajadzības saglabāt attiecīgos antidempinga pasākumus noteikšanu, veicot starpposma pārskatīšanu atbilstoši minētās regulas 11. panta 3. punktam.

(sal. ar 107. punktu)

(sal. ar 77.–79., 81.–83., 87. un 93. punktu)

4. No Regulas Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 21. panta 1. punkta otrā un trešā teikuma izriet, ka iestādēm ir tiesības nepiemērot noteiktos antidempinga pasākumus, pat ja ir izpildīti citi nosacījumi antidempinga maksājuma noteikšanai, proti, dempings, zaudējumi un cēloņsakarība, ja tās uzskata, ka šādu pasākumu piemērošana nav Kopienas interesēs. Gadījumā, kad pakāpeniski izzūd produktu, uz kuriem attiecas antidempinga pasākumi, ražošana Kopienā, Kopienas interešu
5. Tiesiskās palāvības aizsardzības princips attiecas uz visām privātpersonām, kas atrodas situācijā, no kuras izriet, ka Savienības iestāde, sniedzot tām precīzus, beznosacījumu un saskaņotus solījumus, kas gūti no apstiprinātiem un uzticamiem avotiem, tām ir radījusi pamatotas cerības. Tomēr šiem solījumiem ir jābūt atbilstošiem piemērojamajām tiesību normām un noteikumiem, jo solījumi, kuros nav ņemtas vērā šīs tiesību normas, ieinteresētajai personai nevar radīt tiesisko palāvību.

Ja Komisija vērtē pieprasījumu veikt antidempinga maksājuma starpposma pārskatīšanu atbilstoši Regulai Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, par precīziem, beznosacījumu un saskaņotiem solījumiem, ka tiks uzsākta starpposma pārskatīšana,

nevar atzīt Komisijas atbildi uz lūgumiem sniegt iepriekšēju viedokli par tehniskiem jautājumiem. Šāda atbilde nav tās formāls vai neformāls lēmums, jo lietas materiālus var analizēt, tikai pamatojoties uz faktiskiem argumentiem un pierādījumiem, kas ir iekļauti oficiāli iesniegtā pieprasījumā, un tādējādi katrā ziņā tā nevar būt radījusi nekādu tiesisko paļāvību, ka tiks uzsākta starpposma pārskatīšana. Par precīziem, beznosacījumu un saskaņotiem solījumiem, ka tiks veikta starpposma pārskatīšana, nevar

atzīt to, ka Komisija esot darījusi zināmus atsevišķus apstākļus vai esot bijusi ieinteresēta no jauna noteikt attiecīgo antidempinga pasākumu piemērošanas jomu, vai arī iepriekšējas saziņās laikā prasītāju argumentus esot atzinusi par daudzsološiem.

(sal. ar 139. un 141.–143. punktu)